

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 8 mai 2018 –
Openbaar Ministerie/SF**

(Cauza C-314/18)

(2018/C 276/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârât: SF

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (3) și articolul 5 punctul (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI ⁽¹⁾, precum și articolul 1 literele (a) și (b), articolul 3 alineatele (3) și (4) și articolul 25 din Decizia-cadru 2008/909/JAI ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că statul membru emitent, în calitate de stat emitent:

în cazul în care statul membru de executare condiționează predarea unui resortisant al acestuia în scopul urmăririi penale de garanția menționată la articolul 5 punctul 3 din Decizia-cadru 2002/584/JAI, care prevede ca respectiva persoană, după ce a fost audiată, să fie returnată în statul membru de executare pentru a executa acolo pedeapsa sau măsura de siguranță privativă de libertate care a fost pronunțată împotriva sa în statul membru emitent

trebuie să returneze respectiva persoană – după ce sentința privind executarea unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate a rămas definitivă – abia atunci când „toate celelalte proceduri în legătură cu infracțiunea pentru care a fost solicitată predarea” – cum ar fi o procedură de confiscare– au fost încheiate.

- 2) Articolul 25 din Decizia-cadru 2008/909/JAI trebuie interpretat în sensul că un stat membru, în cazul în care a predat un resortisant al acestuia în temeiul garanției menționate la articolul 5 punctul 3 din Decizia-cadru 2002/584/JAI, poate, prin derogare de la articolul 8 alineatul (2) din Decizia-cadru 2008/909/JAI, să verifice, în calitate de stat de executare, în recunoașterea și executarea sentinței pronunțate împotriva acestei persoane, dacă sancțiunea privativă de libertate pronunțată împotriva acestei persoane corespunde sancțiunii care ar fi fost pronunțată în statul de executare pentru respectiva faptă și dacă poate adapta sancțiunea privativă de libertate pronunțată, în măsura în care acest lucru este necesar.

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

⁽²⁾ Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO 2008, L 327, p. 27).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 17 mai 2018 – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Altic”

(Cauza C-329/18)

(2018/C 276/30)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Recurentă: Valsts ieņēmumu dienests

Intimată: SIA „Altic”

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 168 litera (a) din Directiva [2006/112/CE] ⁽¹⁾, luând în considerare obiectivul Regulamentului (CE) nr. 178/2002 ⁽²⁾ de garantare a siguranței alimentare (realizat, printre altele, prin asigurarea trasabilității produselor alimentare), trebuie interpretat în sensul că nu se opune refuzului deducerii taxei achitate în amonte în cazul în care persoana impozabilă care participă la lanțul alimentar nu a dat dovadă, la alegerea celui alt contractant, de o diligență sporită (dincolo de practicile comerciale obișnuite) constând în esență în obligația de a efectua verificări în privința celui alt contractant, însă a verificat totodată calitatea alimentelor, îndeplinind astfel obiectivul Regulamentului (CE) nr. 178/2002?
- 2) Cerința stabilită la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 ⁽³⁾ și la articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 ⁽⁴⁾, referitoare la înregistrarea unei întreprinderi din sectorul alimentar, interpretat prin prisma articolului 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE, impune obligația ca partea cocontractantă a respectivei întreprinderi să verifice înregistrarea acesteia și este relevantă această verificare pentru a stabili dacă părții în cauză îi era sau trebuia să îi fie cunoscut faptul că era implicată într-o operațiune cu o întreprindere fictivă, date fiind particularitățile respectivei operațiuni?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO 2004, L 139, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 173).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO 2004, L 165, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 216).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 23 mai 2018 – Procedură penală privind pe AK

(Cauza C-335/18)

(2018/C 276/31)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Partea din procedura principală

AK

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului trebuie interpretat în sensul că permite o reglementare națională care prevede reținerea automată a unei sume de bani nedeclarate conform legii, transferată în afara graniței externe a Uniunii Europene, ca efect doar al nedeclarării sumei, fără ca reținerea să fie necesară pentru a se stabili proveniența sumei?